

عنوان مقاله:

مسئولیت پزشک از منظر فقه و قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

اسماعیل عظیمی نجف آبادی

مجتبی شفیعی علویجه

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی دیدگاه فقه امامیه، مذاهب چهارگانه اهل سنت و قانون مجازات اسلامی به روش تحلیلی و توصیفی می باشد. اقدامات پزشکان در راستای درمان بیماران نه تنها مشروعیت، بلکه ضرورت دارد و واجب کفایی است و در برخی موارد واجب عینی خواهد بود. گاهی بیمار در اثر معالجه، تلف و یا دچار نقص عضو و یا سایر عوارض می شود. در فقه شیعه عموماً نظر به این دارند که پزشک چون با جان مردم سر و کار دارد، در صورتی که از عمل یا رفتار وی به بیمار خسارت وارد آید مسئول جبران خسارت است. چنانچه فقهای سنی نظر بر این دارند که به صرف زیان وارده، مسئولیت محقق بوده و به عبارت دیگر مسئولیت پزشک تعهد به نتیجه است. در قانون مجازات اسلامی سابق نیز صرف زیان وارده سبب مسئولیت پزشک بود و این پزشک بود که بایست عامل معافیت از مسئولیت را اثبات نماید. در قانون مجازات اسلامی جدید به نوعی بیشتر به مصلحت جامعه و مردم نگاه خاصی داشته به طوری که پزشک می تواند با اثبات مواردی از جمله مطابقت اقدامات پزشک با موازین پزشکی، عدم مسئولیت خود را اثبات نماید. نتیجه به دست آمده در این تحقیق این است که نمی توان پزشک را به طور مطلق ضامن دانست و یا رای بر برائت او داد؛ بلکه در صورت نداشتن تخصص کافی یا وقوع کوتاهی، او ضامن می باشد؛ در غیر این صورت ضامن نیست.

کلمات کلیدی:

پزشک، ضامن، مسئولیت، اذن، برائت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503229>

